

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **Jablonecká energetická, a.s.** (dříve „Jablonecká teplárenská a realitní, a.s.“), se sídlem Liberecká 4191/120, Jablonec nad Nisou, zast. Mgr. Lukášem Votrubou, advokátem, se sídlem Moskevská 637/6, Liberec IV – Perštýn, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2011, č. j. OÚPSŘ 342/2011 – 330 – rozh., za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Družstvo Mšenská 38, 40**, se sídlem Mšenská 3951/38, Mšeno nad Nisou, Jablonec nad Nisou 4, zast. Mgr. Ivetou Čaňkovou, advokátkou se sídlem Dolní náměstí 679/5, Jablonec nad Nisou, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 30. 7. 2013, č. j. 59 A 14/2012 – 65,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2011, č. j. OÚPSŘ 342/2011 – 330 – rozh. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Městského úřadu Jablonec nad Nisou, odboru rozvoje, stavebního úřadu ze dne 12. 8. 2011, sp. zn. 1070/2011/SÚ/Fa, č. j. 80536/2011, jímž bylo dle ustanovení § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném pro projednávanou věc, vydáno stavební povolení na stavbu „Výstavba domovní kotelny v bytovém domě Mšenská 38 č. p. 3951, Jablonec nad Nisou pro bytové domy Mšenská 38/3951 a 40/3952, Jablonec nad Nisou.“

Podáním ze dne 20. 9. 2013, označeným jako „Zpětvzetí kasační stížnosti“, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 23. 9. 2013, stěžovatelka vzala prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost výslovně zpět.

V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatelka) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl [srov. § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud řízení zastaví.

Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu